

Να βάλουμε τέλος στη λιτότητα: Κοινωνική πρόοδος με διεθνή αλληλεγγύη!

Μανιφέστο του Αμβούργου ενάντια στη λιτότητα

Η αλλαγή πλεύσης σε πολιτικό επίπεδο είναι απαραίτητη. Σημαντικές δημόσιες επενδύσεις και δαπάνες σε τομείς όπως η κοινωνική πρόνοια, η εκπαίδευση, η επιστήμη, ο πολιτισμός και οι υποδομές είναι επείγοντως αναγκαίες. Μπορούν μάλιστα να εφαρμοστούν αμέσως: για το σκοπό αυτό μπορούν να αξιοποιηθούν τα υφιστάμενα φορολογικά έσοδα, οι φορολογικές υποχρεώσεις των πλουσίων και πολύ πλουσίων πρέπει να αυξηθούν σημαντικά και η πολιτική απαίτηση για «λιτότητα» πρέπει να απορριφθεί. Πρόκειται για μια απαγόρευση λήψης δανείων από το κράτος και αποτελεί κατά προέκταση ακύρωση της δυνατότητας δημόσιας παρέμβασης. Η πολιτική λιτότητας αποτελεί επί της ουσίας φρένο στην παγκόσμια ανάπτυξη και πρόοδο. Γ' αυτό πρέπει να τερματιστεί!

ΕΜΕΙΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΙ ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ

Η παραγωγικότητα της ανθρώπινης εργασίας είναι σήμερα τόσο υψηλή, ώστε για παράδειγμα η ετήσια παγκόσμια αγροτική παραγωγή θα αρκούσε, ώστε να τραφούν επαρκώς 12,5 δισεκατομμύρια άνθρωποι. Ωστόσο το πλουσιότερο 1% του παγκόσμιου πληθυσμού κατέχει μεγαλύτερη περιουσία από το υπόλοιπο 99% της ανθρωπότητας.

Η κοινωνική ζωή, η ποιοτική εργασία και ο πολιτισμός μπορούν να ανθήσουν παντού. Αλλά ο υλικός και πνευματικός πλούτος που παράγεται καθημερινά χάρη στην εργασία

και την πολύπλευρη κοινωνική και πολιτιστική στράτευση των πολλών αξιοποιείται όλο και λιγότερο για την ευημερία και την ανάπτυξη του κοινωνικού συνόλου. Αντ' αυτού μετατρέπεται σε προκλητικά κέρδη και εξουσία στα χέρια των λίγων.

Ένας βασικός λόγος γι' αυτό είναι η εφαρμοζόμενη πολιτική, που ευνοεί συστηματικά την αναδιανομή του κοινωνικού πλούτου από τα κάτω προς τα πάνω. Αυτή η κυνική διαδικασία στερεί σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων ανά την υφήλιο τη δυνατότητα επιβίωσης και ανάπτυξης.

Η διατήρηση αυτής της κατάστασης ήταν και παραμένει η πολιτική στόχευση του φρένου χρέους. Για το λόγο αυτό πρέπει και μπορεί να καταργηθεί: *«Κάθε άτομο, ως μέλος του κοινωνικού συνόλου, έχει δικαίωμα κοινωνικής προστασίας. Η κοινωνία, με την εθνική πρωτοβουλία και τη διεθνή συνεργασία, ανάλογα πάντα με την οργάνωση και τις οικονομικές δυνατότητες κάθε κράτους, έχει χρέος να του εξασφαλίσει την ικανοποίηση των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών δικαιωμάτων που είναι απαραίτητα για την αξιοπρέπεια και την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του.»* (Άρθρο 22 της Οικουμενικής Διακήρυξης του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου)

Η αλλαγή προς το καλύτερο απαιτεί κοινωνική κινητοποίηση!

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ ΜΕ ΤΟ «ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ»: ΕΝΑΣ ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΦΙΚΤΟΣ!

Η δημιουργία ανθρώπινων συνθηκών διαβίωσης αποτελεί συλλογική υπόθεση!

Αξιοπρεπής ζωή για τον καθένα και την καθεμία, μακριά από τον πόλεμο, τη φτώχεια και την πείνα, δωρεάν εκπαίδευση και κοινωνική

συμμετοχή για όλους, εργασία σε ασφαλείς συνθήκες, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη που δεν υπόκειται στους νόμους της αγοράς και του κέρδους, οικονομικά προσιτή και ποιoτική στέγαση για όλους, δημόσια θέατρα και μουσεία ως ζωντανοί χώροι πολιτισμού, ελεύθερη επιστήμη στην υπηρεσία του συλλογικού καλού, προσανατολισμένη στον άνθρωπο διοίκηση και δημόσιες υπηρεσίες, βιώσιμη κινητικότητα, καθολική πρόσβαση σε ενέργεια και νερό – όλα αυτά είναι παντού στον κόσμο εδώ και καιρό εφικτά. Δεν αποτελούν ελεημοσύνη, αλλά αναγκαιότητα για όλη την ανθρωπότητα.

ΣΕ ΤΙ ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ Η ΛΙΤΟΤΗΤΑ; – ΠΕΡΙΟΡΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΜΕ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΣΤΟΧΕΥΣΗ

Όταν στην «παγκόσμια οικονομική κρίση» του 2008 διεθνείς τράπεζες «διασώθηκαν» με δημόσιους πόρους, έγινε αντιληπτό σε όλο τον κόσμο: Λεφτά υπάρχουν!

Η πολιτική του περιορισμού των μισθών, της ιδιωτικοποίησης του δημόσιου πλούτου, της απορρύθμισης του χρηματοπιστωτικού τομέα, των φορολογικών ελαφρύνσεων για τις πολυεθνικές εταιρείες και της όξυνσης του ανταγωνισμού στην αγορά εργασίας («ελαστικοποίηση») αποκαλύφθηκε ως ακαταίτητη λεηλασία της ανθρωπότητας προς όφελος της αύξησης των κερδών και της ευημερίας των τραπεζών. Η πολυδιαφημιζόμενη εμπιστοσύνη στην «αυτορρύθμιση των αγορών», την ιδιωτική οικονομία που πολλαπλασιάζει τον συλλογικό πλούτο και τη λογική του «σφιξίματος του ζωναριού» απώλεσε μονομιάς κάθε νομιμοποιητική βάση.

Έκτοτε σε όλο τον κόσμο όλο και περισσότεροι άνθρωποι τάσσονται υπέρ της αλλαγής του

αναπτυξιακού μοντέλου σε αλληλέγγυα κατεύθυνση και της εξασφάλισης κοινωνικά και πολιτιστικά αξιοπρεπούς ζωής για όλους.

Ενάντια σε αυτή τη θετική προοπτική επιχειρείται από την πλευρά των κυρίαρχων η διάσωση της αφήγησης περί του «τέλους της ιστορίας»: η συστηματική φίμωση του πληθυσμού και η πολιτική της λιτότητας αναγορεύτηκαν σε συνταγματική επιταγή. Το μέτρο αυτό βασίζεται σε σωρεία ψεμάτων, τα οποία δυσφημούν ως βλαπτικές για το κοινωνικό σύνολο οποιεσδήποτε συλλογικές διεκδικήσεις υπερβαίνουν το εδώ και το τώρα. **Μια δυναμική αναζωογόνηση της κοινωνικής ζωής είναι αντιθέτως πεισιγόντως αναγκαία και δυνατή. Αυτή είναι η αλήθεια!**

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΗ ΟΛΩΝ

Καθιστούμε σαφές ότι:

1. Η δημιουργία κρατικού χρέους δεν είναι πρόβλημα. Ανέκαθεν ίσχυε ότι η εξυπηρέτηση του γενικού συμφέροντος συνεπάγεται αύξηση του επιπέδου παραγωγικότητας. Οι δαπανώμενοι πόροι για την αρχική χρηματοδότηση επανακτώνται στο διπλάσιο και το τριπλάσιο. Επιπλέον, το κράτος καθίσταται οικονομικά, δημοσιονομικά και νομισματικά κυρίαρχο, καθώς μπορεί να αυξήσει τα φορολογικά του έσοδα και, σε περίπτωση που υπάρξει ανάγκη, τη συνολική προσφορά χρήματος, πράγμα που σημαίνει ότι πλέον είναι σε θέση να αυτοχρηματοδοτείται.

2. Το κρατικό χρέη μετατρέπονται σε πρόβλημα μόνο όταν γίνεται αποδεκτή η δυνατότητα των τραπεζών να εκβιάζουν το κράτος σε περίπτωση υψηλού δανεισμού. Για το λόγο αυτό πρέπει να κατοχυρωθεί εκ νέου η πολιτική κυριαρχία του κράτους επί των τραπεζών. Η απορρύθμιση του χρηματοπιστωτικού τομέα υπήρξε μια λανθασμένη πολιτική επιλογή,

η οποία όμως είναι αντιστρεπτή. Οι τράπεζες δεσμεύονται από τις συνταγματικές προβλέψεις και το συλλογικό συμφέρον και δε δικαιούνται να εγείρουν αξιώσεις για κέρδη. Όταν θέτουν το κράτος και το συλλογικό συμφέρον σε κίνδυνο, πρέπει να απαλλοτριώνονται.

3. Τα σημερινά υψηλά επίπεδα χρέους δεν οφείλονται στο υπερβολικά μεγάλο κοινωνικό κράτος, αλλά κυρίως στη διάσωση των τραπεζών, τις τεράστιες φορολογικές ελαφρύνσεις των κεφαλαιοκρατών τα τελευταία 20 χρόνια και την αποδόμηση του κοινωνικού κράτους. Οι αυξήσεις στους μισθούς, οι επενδύσεις στην παιδεία, τον πολιτισμό και τις δημόσιες υποδομές, καθώς και κοινωνικές παροχές όπως το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα χωρίς όρους και προϋποθέσεις και μια αξιοπρεπής κατώτατη σύνταξη, οδηγούν σε αύξηση της καινοτομίας, επιτάχυνση της ανάπτυξης, ενίσχυση της εσωτερικής κατανάλωσης και επομένως σε εκθετικά αυξανόμενα φορολογικά έσοδα για το κράτος. Επιπλέον, έχουν ως αποτέλεσμα την εξομάλυνση των διακρατικών σχέσεων. Συνεπώς, δεν αποτελούν απλώς ανθρωπιστική επιταγή και υποχρέωση του κράτους, αλλά δημιουργούν και οικονομικό όφελος.

4. Ο ενημερωμένος λαός γνωρίζει καλύτερα τι είναι προς το συμφέρον του – όχι οι διάφοροι τεχνοκράτες, που δεν μπορούν ή δε θέλουν να ξεχωρίσουν τα κέρδη από το συλλογικό συμφέρον και που με την πολιτική των περικοπών υποσκάπτουν τα θεμέλια της κοινωνικής ανάπτυξης.

Η ΕΓΕΡΣΗ ΥΨΗΛΟΤΕΡΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΕΙΝΑΙ ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η δυνατότητα συλλογικού καθορισμού της πορείας εξέλιξης της κοινωνίας είναι το θεμέλιο μιας δημοκρατικής κοινωνίας. Με την πολιτική της λιτότητας το κοινωνικό σύνολο στερείται αυτό το θεμελιώδες δικαίωμα – όχι μόνο στην

Ελλάδα. Όσο η κυριαρχία για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με την αξιοποίηση των δημοσίων πόρων δεν ανήκει στους δημοκρατικούς θεσμούς, ευνοούνται η απόρριψη της πολιτικής, ο αυταρχισμός και ιδεολογία του ακραίου ανταγωνισμού. Αυτή η πολιτική δεν έχει καμία σχέση με το σεβασμό στα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα και την υλοποίηση των συνταγματικών επιταγών. Ο τερματισμός της λιτότητας είναι προϋπόθεση για την ανάκτηση της δημοκρατίας. Η τελευταία απαιτεί κριτικά σκεπτόμενους, ενημερωμένους, καλλιεργημένους και απαιτητικούς πολίτες, οι οποίοι σκέφτονται αλληλέγγυα και δρουν συνεργατικά και υπεύθυνα. Ας πάρουμε την ιστορία στα χέρια μας!

Η ΑΛΛΑΓΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ ΑΠΟ ΕΜΑΣ!

Για το λόγο αυτό εμείς, οι Ευρωπαίοι και οι Ευρωπαίες, διακηρύσσουμε: Ένας καλύτερος κόσμος είναι εφικτός! Έχοντας συνείδηση της διεθνούς σημασίας της κοινής μας ιστορίας, της δουλειάς μας, της στράτευσής μας και των αγώνων μας για το συλλογικό συμφέρον, διεκδικούμε στο σήμερα ένα καλύτερο μέλλον για όλους. Με επίγνωση της στράτευσης ανθρώπων από όλον τον κόσμο για παρόμοιους σκο-

πούς, στους οποίους στεκόμαστε αλληλέγγυοι, διεκδικούμε από τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όλα τα εθνικά κοινοβούλια:

- ▶ να αξιοποιήσουν τα φορολογικά έσοδα για δημόσιες επενδύσεις κοινής ωφέλειας, να αυξήσουν τους φόρους που πληρώνουν οι πλούσιοι και να δράσουν υπέρ της αύξησης των φόρων στο κεφάλαιο.
- ▶ να διαγράψουν από τα εθνικά συντάγματα και τις συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης οποιοσδήποτε διατάξεις αναφέρονται στη λιτότητα και την απαγόρευση δημιουργίας χρεών, καθώς και να καταργήσουν το ευρωπαϊκό δημοσιονομικό σύμφωνο.
- ▶ να καταργήσουν αμέσως το νομικά κατοχυρωμένο περιορισμό των δημοσίων δαπανών, για να μπορούν τα κοινοβούλια να αυξάνουν τις δαπάνες για την κοινωνική πρόνοια, την υγεία, την παιδεία, την επιστήμη, τον πολιτισμό και τις υποδομές όσο το απαιτούν οι ανάγκες.

Καλούμε τους συμπολίτες μας στην Ευρώπη και τους φίλους μας σε όλο τον κόσμο να μας ακολουθήσουν! Αγωνιστείτε μαζί μας για τη διαγραφή του φρένου χρέους από όλα τα εθνικά συντάγματα και τις ευρωπαϊκές συνθήκες. Ας βάλουμε ένα τέρμα στη λιτότητα, για μια καλύτερη ζωή, με ειρήνη, αξιοπρέπεια και κοινωνικά επωφελή ανάπτυξη τώρα!

Υποστηρικτές: AStA der Uni Hamburg, AStA der HAW Hamburg, AStA der Hochschule für Bildende Künste, AG Wirtschaft, Haushalt und Finanzen der LINKEN Hamburg, AK Plurale Ökonomik Hamburg, Betriebsrat Jugendhilfe e.V., Bund demokratischer Wissenschaftlerinnen und Wissenschaftler (BdWi), Bundesverband Campusgrün, Bundesverband DIE LINKE.SDS, DIDF Jugend Hamburg, DIE LINKE Lüneburg, Fachschaftsrätekonferenz (FSRK) Uni Hamburg, Fachschaftsrat Soziale Arbeit der HAW, Forum Demokratische Linke 21 Regionalgruppe Hamburg/Schleswig-Holstein, GEW Hamburg, Grüne Jugend Hamburg, International Physicians for the Prevention of Nuclear War (IPPNW) Hamburg, linksjugend solid Hamburg, Studierendenparlament Uni Hamburg.

**INTERNATIONAL
SOLIDARISCH
SCHLUSS MIT AUSTERITÄT**

www.Schluss-mit-Austeritaet.de